ническы идеалы, на кои то даже св. Гора ся чуди. Това сѫ онѣзы дръпнаты, горещы натуры, кои то гы не спирѫтъ на пѫть тъ никъквы спънкы, и нещастны тѣ ся трепятъ съ тѣзы спънкы, додѣ то имъ стигнѫтъ силы тѣ, додѣ то тѣ завянѫтъ измѫчены и изъхналы до нѣмай-къдѣ.

Самы тѣ калугеры дѣлятъ св. Горскы тѣ искушенія на разряди: брань (искушеніе) мысленна и (искушеніе) брань плотска. Къмъ първый тъ родъ ся отнасятъ различны тѣ съмнѣнія въ догматы тѣ и правилата на вярѫ тѫ, недостатъкъ отъ смирѣніе и послушаніе, и различны видѣнія (галлюцинаціи), кои то испъчва искуситель тъ връхъ отшьлникъ тъ; къмъ вторый тъ— незадоволство то отъ хранѫ тѫ, изнѣженность та на тѣло то, различны мірскы пощевкы, и, най послѣ, невъзможность та за калугеръ тъ да забрави сѫществованіето на жены тѣ въ бѣлый святъ. Съ първый тъ родъ искушенія, ный отъ части вече ся запознахме отъ преминалы тѣ главы, и освѣнъ това, ще ся срѣщаме съ тяхъ по надолу,—а сега нека поглѣднемъ на онѣзы трудности, съ кои то калугеръ тъ ся сили да достигне пълно цѣломѫдріе.

Като ся отрича отъ міръ тъ и отъ бракъ тъ, като най главна свърска съ міръ тъ и неговы тѣ грыжи, и като дава клятва да пази цѣломѫдріе то си до гробнѫтѫ дъска, калугеръ тъ насочва сичкы тѣ си силы връхъ това, щото да потъпче въ себѣ си естественны тѣ подбужденія и да уничтожи въ главѫ тѫ си и сама та мысль за женѫ тѫ, като за нѣщо страшно, дяволско. Тѫзи брань едва ли не е най трудна та на св. Горѫ, и съ нея повече то ся мѫчи искуситель тъ да спъне калугеръ тъ отъ истинный тъ пѫть, отъ това, навѣрно, защо то такъвъ методъ е по легкъ отъ другы тѣ и поскоро сполучва. Нъ за това пъкъ, ако някой отъ калугеры тѣ с'умѣе да надвые и тѣзы искушенія, то такъ-